

nyhetsgjerninger
22. januar 1941.

Vis ryktemakerne tilbake! - - Spre kjennsgjerningene om Norge og nordmennene!

S a m h o l d m å t i l !

Helt siden 9. april og serlig etter den 25. september har det stadig hevet seg røster for at de fagorganiserte arbeidere nå ikke lenger kan bli stående i fagorganisasjonen, at en ikke lenger kan betale fagforeningskontingent fordi disse pengene bare går til fienden, eller at det ikke lenger nytter å ho de fagforeningsmøter.

Det er riktig at fagorganisasjonen det siste året har mistet mange av sine rettigheter: den lovfestede streikeretten er avskaffet, økonomisk er organisasjonen kommet under kontroll av myndighetene, på mange plasser har en mistet møtelokaler og Folkets Hus, arbeiderpressen som var en så god støtte for fagbevegelsen, er det bare restene i gjen av.

Men er det grunn derfor grunn til å fortvile og gi opp?

I arbeiderbevegelsens første tid i Norge var det langt vå re forhold for fagorganisasjonen. Dengang da de første fagforeningene ble stiftet hadde en heller ingen streikerett, ingen møtelokaler, ingen Folkets Hus, ingen arbeiderpresse. Også dengang var politi og domstoler ferdig til å knuse ethvert forsøk på å danne fagforeninger. Dessuten var det den gangen bare et lite fåtall av arbeiderklassen som skjønnte hvor mye organisasjonen hadde å bety.

Hvorfor greide fagbevegelsen likevel å bryte seg vei?

Fordi intet samfunnssystem kan eksistere uten arbeiderne eller uten å ta hensyn til arbeiderne!

Uansett hvem som regjerer eller hvordan det regjeres i et land så er arbeiderne en makt bare de forstår å bruke den makta. Slik er det både i Tyskland, England, Russland, Kina, Norge og alle andre land. Men for at arbeiderne skal kunne bruke makta må de være organisert. Vi har her i landet en fagorganisasjon som omfatter det store flertallet av arbeiderne. Så lenge denne organisasjonen har rettigheter til å holde arbeiderklassen organisert for å ivareta medlemmenes økonomiske og sosiale interesser, så lenge denneorganisasjonen ikke tvinges til aktivt å gå i tjeneste for et styre som arbeiderne avgjort er imot, må alle klassebevisste arbeidere bli i organisasjonen.

Øg om det skulle skje at disse rettighetene blir fratatt oss, så skal fagorganisasjonen fortsatt leve likevel, - på arbeidsplassen, blant kollegene, tross alle forbud og all terror.

Gå ikke ut av fagorganisasjonen men få arbeidskameratene med å ta kampen opp for fagbevegelsens rettigheter på arbeidsplassen og i samfunnslivet.

Nekt ikke å betale kontingent men forklar dine arbeidskamerater at enhver som svikter organisasjonen er en hjelp for nasjonal Samling til å ødelegge fagbevegelsen og erstatte den med nazistiske laugs- eller arbeidsfrontorganisasjoner.

La ikke være å gå på fagforeningsmøtene men krev av klubb- og foreningsstyrer at de øker aktiviteten, tar opp alle

Økonomiske og sosiale spørsmål som medlemmene har interesse av og kjemper for å gjenerobre fagorganisasjonens fulle frihet og rett.

Husk at Norges skjebne avgjøres av arbeidernes organisert kraft og styrke.

Mer enn noen sinde gjelder slagordet:

S a m h o l d m å t i l !

V i s d e m v i n t e r v e i e n !

Den forbitrede motstand som Nasjonal Samling og dens "regjering" har møtt på alle hold innen det norske folk, bringer uke for uke forvæderne inn i en stadig mer håpløs isolasjon. Dette har alt lenge virket så sterkt på de fleste ledere innen N. S. at de, særlig i den senere tid, har grepet til mer og mer panikk-artede åtgjerdelser. På denne måten har de alt nå kommet i åpenbart motsetningsforhold til den "nye ordening" som de selv dikterte den den 25. september, en ordening som i sin helhet var fastsatt av de tyske myndigheter.

Ifølge ordningen av 25. september skulle Arbeidernes faglige Landsorganisasjon fortsatt bestå, den skulle være en upolitisk organisasjon, og vareta sine medlemmers økonomiske og sosiale interesser.

På foranledning av de tyske myndigheter ble denne fagorganisasjonens stilling nærmere presisert i en erklæring av Landsorganisasjonens formann, Jens Taagen den 9. april, der det heter:

"Jeg ser det som fagorganisasjonens oppgave å vareta arbeidernes økonomiske og faglige interesser og å arbeide med alle sosiale spørsmål, for såvidt disse har betydning for fagorganisasjonens medlemmer. Det er derimot ikke fagorganisasjonens oppgave å drive politisk virksomhet. Fagorganisasjonen er som organisasjon upolitisk.

Dette betyr dog på ingen måte at det er medlemmene enkeltvis forbudt å befatte seg med politikk. Hva den enkelte foretar seg utenfor sin fagorganisasjons virksomhet er hans egen sak."

Stikk i strid med denne linje for de faglige organisasjoner i Norge har Nasjonal Samling og dets "konstituerte statsråder" forstøkt å true faglig organiserte arbeidere og lønsmottakere til å bli agitatorer for eller medlemmer av Nasjonal Samling, ved forstøkt på å skremme dem med avskjedigelse i tilfelle av at de "ikke bøyer seg for nazistenes diktat". Således har "statsråd" Hägelin sendt en henvendelse til alle funksjonærer i Innenriksdepartementet og institusjoner som sorterer under dette, herunder også alle kommunale institusjoner, der han under trussel om avskjedigelse krever at disse aktivt skal gå inn for N. S.

Den 20. november har "statsråd" Skancke tilstillet samtlige landets lærere en skrivelse der han under trussel om avskjedigelse krever at lærerne aktivt og positivt skal gå inn for N.S.s program og også tvinge elevene til å innta den samme holdning.

I Oppland fylke har de lokale NS-ledere under samme trussel sendt skrivelse til statsfunksjonærer og kommunearbeidere og krevet medlemskap i N.S.

I Akershus fylke har de lokale NS-ledere på etpar steder forlangt å få kontrollere de læringsmøtene med spesielle oppgaver.

Som en vil se gjelder det her fremstöt som i sin konsekvens gjelder samtlige statens og kommunenes arbeidere og funksjonærer, det gjelder hele fagorganisasjonens eksistens og er dessuten stikk i strid med den ovenfor siterte ordning av 25. september. Denne har som en vil se den forutsetning at medlemskapet i Nasjonal Samling skal bygges på frivillighet.

Etter at alle disse forsök fra N. S. ble gjort, har Landsorganisasjonens formann, Jens Tangen den 11. januar 1941 i et intervju med Norsk Telegrambyrå uttalt seg om den konferanse han da hadde hatt med Rikskommisær Terboven. Det heter i intervjuet:

"I samtalens löp ble det fra min side nevnt at det innenfor Landsorganisasjonens rekke hist og her har gjort seg gjeldende en viss usikkerhet med hensyn til fagorganisasjonens fremtidige virksomhet. Rikskommisær Terboven erklærte at denne usikkerhet savnet ethvert grunnlag. Fagorganisasjonens virksomhet kan og skal fortsette som før, men under den selvfølgelige forutsetning at den foregår i en ånd av full lojalitet.

Jeg bekreftet på min side at denne forutsetning - lojalt samarbeide fra Landsorganisasjonens side - også i fremtiden ville være gitt.

Videre kom fagorganisasjonens forhold til N. S. på tale. Det ble igejen slått fast at fagorganisasjonens oppgave utelukkende er å vareta medlemmenes økonomiske interesser, og at det ikke skal legges nogen som helst hindringer i veien for de medlemmer som etter eget ønske vil gå inn i N. S."

Dette er i realiteten ikke noe annet enn en gjentakelse av ordningen av 9. november og betyr altså at de tyske myndigheter i Norge tar avstand fra de forsök som fra N. S. er gjort på å lokke eller true arbeidere og funksjonærer inn i partiet.

Nasjonal Samling eller "de konstituerte statsråder" kan i dette land ingen ting gjøre uten å ha tyskerne bak seg. I dette tilfelle har Rikskommisær Terboven, indirekte, offentlig tatt avstand fra deres terrorforsök.

Ingen arbeidere, funksjonærer eller andre lønsmottakere må derfor la seg føre bak lyset av forræderne i N. S.

Hvis du blir utsatt for press, så vik ikke unda men henvend deg til din organisasjon og forlang dens beskyttelse. Ved enig samhold og rakrygget opptreden vil vi kunne gjøre alle N.S.s fremstöt på dette område til en fullstendig fjasko.

"REGIMENT NORDLAND"

Enhver nordmann spør seg selv i dag: hva er årsaken til dannelsen av "Regiment Nordland"?

I "Fritt Folk" heter det at "bare de som går inn for den nye ordning i Norge kan bli opptatt i "regimentet" og særlig legges det vekt på at flest mulig hirdmenn melder seg til tjeneste.

Vil kanskje de tyske myndigheter bli kvitt hirden og NS?

Er Terboven klar over at N. S. ikke er til gagn men til skade for gjennomførelsen av tyskernes planer i Norge?

Faktum er at det ikke bareor dannet et "Regiment Nordland" for Norge eller Norden, men også et "Regiment Westland" for Nederland og Belgia. Og i Nederland og Belgia har ikke "hjemmenazistene" - den nederlandske kussertbevegelsen og Doga lles belgiske roxister - overtatt statsstyret. Det er öyensynlig klokere enn Vidkun Quisling og hans gjeng.

Hovedhensikten med dannelsen av "Regiment Nordland" er å utdanne borgerkrigsgardar, Gestapo og sikkerhetspoliti for Norge. N. S. og hirden har hittil vist seg udugelige. De skal nå traines av tyske eksperter for etter tyskernes beregning å kunne rykke inn senere.

Dette utelukker ikke at tyskerne kan ha planer om å skyve N. S. i bakgrunnen. Det er store motsetningsforhold mellom de tyske myndigheter og N. S. særlig når det gjelder hirdens virksomhet. Tyskerne har nå satt hirdledelsen under kontroll. En tysk politimann har opprettet eget kontor i "Hirdheimen" i Oslo og ingen "ordre" får gå ut til hirden uten at den er godkjent av ham. Men om tyskerne vil skyve N. S. i bakgrunnen, det avhenger av hvor stor og kompakt motstand det norske folk gjør mot N. S.-styret.

Til sjuende og sist ligger det i nordmennenes egen hand hvorvidt ordningen av 25. september skal bestå eller ikke bestå.

For arbeiderne er saka klar: La bare nazistene reise. Ikke bare hirden og de påmeldte "konstituerte statsråder" Judas Lie og Rissnes. La "Jüdeling" og resten av "ratsrådene" følge etter!

Den norske arbeiderklasse skal gjennom sin kamp sørge for at forræderne for hele sin levetid skal få bruk for det tyske statsborgerskap de opptjener i Tysklands fremmedlegion!

/ Det nytter å kjekpe! /
/-----/

Professor Claus Hansen, vel kjent som angiver av de arresterede formannskapsmedlemmer i Oslo, hører til de N. S.-medlemmer som anser "nyordningen av 25. september" som en foranledning til private hevnersaker.

Då han i sin tid oppførte sin latterlige komedie med å sluke "tungt vann" stilte de andre medisinske professorer seg temmelig kjølig til hans bluff.

I "det nye Norge" har professor Hansen tenkt å ta hevn for dette. Særlig har han lagt de medisinske professorerne Schreiner og Otto Leus Mohr for hat. Ved hjelp av den nye lov om aldersgrensen for offentlige tjenestemenn sendte han i første omgang å få professor Schreiner vekk fra Universitetet. Han stimulerte derfor den "konstituerte" undervisningsstatsråd Skancke til å gjennomføre avsettelsen.

Då dette ble kjent ved Universitetet besluttet samtlige professorer den 9. januar å sende denne skrivelsen til Universitetets ledelse, Det akademiske kollegium:

"Da vi må anse forordningen av 2. desember 1940 om aldersgrensen for offentlige tjenestemenn som folkerettsstridig og da den er egnet til å skape en sterk følelse av usikkerhet hos alle Universitetets lærere, må vi be kollegiet om å søke hindret at forordningen blir bragt i anvendelse overfor Universitetet.

Hvis forordningen blir anvendt overfor noen lærere ved Universitetet er forutsetningen for Universitetets fortsatte virksomhet brutt, og vi er for vår del rede til å trekke konsekvensene herav, overensstemmende med hva kollegiet beslutter."

De som ikke underskrev var professorerne Claus Hansen, Adolf Hoel, Herman Harris Aall, Schnitler (de siste tre utnevnt av N.S.) Noen dager etter innsendte 174 vitenskapelige medarbeidere og funksjonærer ved Universitetet samme skrivelse. Deretter ga den

flgige ledelse for studentene "Studentenes Fellesutvalg" og alle de enkelte fags studenterutvalg sin tilslutning til professorene og truet med studentestreik.

Alt dette ble av Det akademiske kollegium oversendt Undervisningsdepartementet med beskjed om at også det ville tre tilbake hvis den nye lov ble satt i verk.

Siden har en ikke hørt noe fra den "konstituerte" hr. Skanke og Schreiner er fremdeles professor ved Universitetet.

F o r s v i n n

Hr. "Idrettsfører" Reichborn-Kjennerud: Den norske Idrettsbevegelse har i alle år bygd på to grunnleggende prinsipper:

1. Den skal være en fri og uavhengig bevegelse.
2. Tillitsmennene skal velges av medlemmene og organisasjonene.

Alene i kraft av disse to grunnleggende organisasjonsprinsipper er idrettsbevegelsen i Norge vokst fram til det den nå er.

Nasjonal Samling har ved sitt inngrep i Norges Idrettsforbund brutt med disse prinsipper. Og den som lot seg utlevere denne til denne rakkertjeneste var den nye "idrettsføreren" Egil Reichborn-Kjennerud. Han skulle være den "sterke mann" i norsk idrett som skulle bakte landets idrettsdyrkende ungdom til å bøye nakken for diktator ovenfra og fullstendig fremmedartede prinsipper. Derfor er svaret også kommet på den måten som er skjedd.

Hr. Reichborn-Kjennerud er forhåpentlig klar over det håpløse i det han har påtatt seg. Derfor hører en heller ikke noe annet enn jammerrop fra kontorene i Torggata 2. Rent ynkelig ble det da den nye "idrettsføreren" forleden talte på et møte i forgrunn. I den utsendte meddelelse om møtet leste: "Man ba inntrengende alle idrettsledere landet over om å fortsette som før. Hvis de gamle ledere fortsetter vil alt gå av seg selv. Det var tvertimot en livsbetingelse for norsk idrett at vi beholder de gamle idrettsledere."

Bedre kan det ikke sies. Men den første betingelse er det da at Reichborn-Kjennerud og andre nazoførere forsvinner fra Norges Idrettsforbund! Det står fast at intet idrettslag har valgt dem! Det står likeens fast at de ingen tillit har blant landets idrettsfolk!

Det enkleste er derfor at de snarest forsvinner og stiller sine plasser til rådighet. Plassene må deretter besettes av tillitsmenn valgt av lagene og landets idrettsdyrkende ungdom! Bare på den måten kan det i dag gjenreises et sterkt og uavhengig Norges Idrettsforbund med sunnhet og tillit fra nederst til øverst.

Inntil så skjer går kampen videre. De selvbestaltede "idrettsledere" har nylig sett opp en terminal ste for vinterens konkurranser og oss fra uke til uke til følge listen og gamle all idrettsungdom under parolen: Ingen idrettsstevner før Norges ~~idrettsmenn~~ idrettsmenn attar bestemmer over sin egen organisasjon!

GI DATTE TIL DIN KAMRAT! - - MANGFOLDIGJØR DET OG BARE DET

VIDERE SÅ GODT DU KAN!